

Tjekkosllovakiet, gik ud på, at princippet om en rimelig geografisk fordeling skulle anvendes ved valgene til samtlige 3 grupper i styrelsesrådet, at ophæve de permanente medlemmers dominans i forbindelse med ikrafttrædelsen af statutændringer (artikel 36), og at generaldirektøren skulle vælges af konferencen efter indstilling fra styrelsesrådet.

Det fjerde forslag, fremsat af arbejdsgrupperrepræsentanterne fra Bulgarien og Sovjet, gik ligeledes ind for en rimeligere geografisk repræsentation fra 6 nærmere opregnede regioner i samtlige grupper.

Ingen af disse forslag kunne imidlertid samle den fornødne tilslutning, og efter at komiteens formand havde haft lejlighed til at konsultere visse udvalgte medlemmer af komiteen, fremsatte han udkast til nogle konklusioner. Efter forskellige yderligere drøftelser i komiteen nåede man herefter stort set til enighed om at oversende til konferencens vedtagelse nogle konklusioner.

Det fastslås indledningsvis, at det ikke har været muligt under nærværende session at nå til enighed om de udestående strukturproblemer, at fundamentale strukturspørgsmål ikke bør afgøres ved flertalsafstemning, hvis resultat et stort mindretal vil være utilfreds med, og at drøftelse af disse spørgsmål fortsat vil kunne findes sted. Endvidere henvises til beslutningen om at sætte en udvidelse af styrelsesrådet på dagsordenen for 1972-konferencen, og den mulighed nævnes, at denne udvidelse allerede vil kunne få virkning ved 1973-konferencen, forudsat, at ændringen vedtages i 1972, og at de fornødne ratifikationer herefter hurtigt finder sted. Endelig udtales det, at strukturspørgsmålene på ny skal sættes på dagsordenen for 1973-konferencen, idet det forudsættes, at uformelle drøftelser herom finder sted allerede under 1972-konferencen.

Konferencen vedtog uden afstemning komiteens rapport og de omtalte konklusioner. Efter indstilling fra konferencens komité vedrørende forretningsordenen vedtog konferencen ligeledes den nævnte forøgelse af styrelsesrådets stedfortræderpladser med 2, idet valg til disse 2 pladser dog først skal finde sted i forbindelse med de ordinære valg under 1972-konferencen.

Resolutioner om spørgsmål, som ikke stod på dagsordenen.

Som ved tidligere konferencer blev der nedsat en særlig komité til behandling af resolutionsforslag vedrørende spørgsmål uden for dagsordenen. Komiteen fik forelagt 21 resolutionsforslag, men nogle af forslagene kunne sammenarbejdes som følge af, at de omhandlede samme emne, og komiteen havde herefter 16 forslag til behandling.

Efter hemmelig afstemning i henhold til forretningsordenens artikel 17 blev rækkefølgen for behandlingen af de 5 første resolutionsforslag fastlagt således:

- 1) Resolution om styrkelse af trepartsprincippet i alle ILO's aktiviteter.
- 2) Resolution om apartheid og ILO's bidrag til det internationale år til bekæmpelse af racisme og racediskrimination.
- 3) Resolution om ILO's bidrag til fremme af lighed for fremmedarbejdere i alle sociale og arbejdsmæssige spørgsmål.
- 4) Resolution vedrørende ILO's fremtidige aktiviteter med hensyn til social sikring.
- 5) Resolution om de sociale problemer, der opstår i forbindelse med multinationale virksomheder.

Den arbejdsgruppe, der blev nedsat med henblik på at fremkomme med indstilling om prioriteringen for behandlingen af de øvrige forslag, nåede ikke til enighed, men der blev fremsat forslag til en prioriteringsorden, der havde flertallet bag sig. Spørgsmålet om prioritering gav i komiteen anledning til heftig debat, idet et resolutionsforslag, der var fremsat af et delegationsmedlem fra Syrien, og som indeholdt en stærk fordømmelse af Israel for diskrimination og krænkelse af foreningsfriheden, efter arbejdsgruppens indstilling først skulle sættes til behandling som nr. 10, medens man fra arabisk side ønskede en bedre placering. Man krævede, at komiteen blev orienteret om stemmetallene ved den tidligere afstemning om prioriteringen af de 5 første forslag. Dette krav blev ikke formelt imødekommet, men der blev givet komiteens medlemmer lejlighed til at få oplyst tallene hos sekretariatet. Det viste sig, at resolutionsforslaget vedrørende Israel havde været meget nær ved at komme blandt de 5 første.

Ved en efterfølgende afstemning vedtog den af arbejdsgruppen foreslåede priorite-